

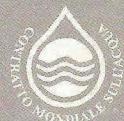
«ΤΟ ΝΕΡΟ Ε'ΙΝΑΙ 'ΕΝΑ ΚΟΙΝ'Ο ΑΓΑΘΌ»

Διακήρυξη του 4^{ου} Παναμαζονικού
Κοινωνικού Φόρουμ

ΜΑΝΔΟΥΣ, 18 – 22 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2005

ΤΟ ΝΕΡΟ
Ε'ΙΝΑΙ 'ΕΝΑ
ΚΟΙΝ'Ο ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

ΑΡΧΕΙΟ
2005

Οι συμμετέχοντες του 4^{ου} Παναμαζονικού Κοινωνικού Φόρουμ, το οποίο έλαβε μέρος στις 18-22 Ιανουαρίου 2005 στην πόλη Μανάους, στον Αμαζόνιο Βραζιλίας, διακηρύσσουν ότι το νερό αποτελεί το κυρίως υπεύθυνο στοιχείο για την ανθρώπινη ζωή και ότι ο άνθρωπος και το νερό συνδέονται ανέκαθεν με ιδιαίτερες κοινωνικές και πνευματικές σχέσεις.

Ως κοινό αγαθό, η διαχείριση του νερού πρέπει να γίνεται με την αλληλεγγύη και την δημοκρατική συμμετοχή της κοινότητας.

Ως θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα, πρέπει να παρέχεται σε όλους τους ανθρώπους και να προστατεύεται για τις μελλοντικές γενεές.

Τώρα διανύουμε κρίσιμους καιρούς: η εμπορευματοποίηση του νερού γίνεται πραγματικότητα μέσω:

- της ιδιωτικοποίησης των δημόσιων υπηρεσιών ύδρευσης
- των έργων μεγάλου μεγέθους (φράγματα, εκτροπές, κανάλια)
- της εμπορικής εκμετάλλευσης φυσικών πηγών
- της επιβολής ενός μοντέλου σύμφωνα με το οποίο το εμφιαλωμένο νερό για πόση γίνεται δικαίωμα

Η ευθύνη ανήκει σε όλους: στους πολίτες, στους πολιτικούς, στους εκπροσώπους διοικητικών, κοινωνικών και οικονομικών φορέων.

Το νερό δεν μπορεί να θεωρείται απλά ως εμπόρευμα, μια πρώτη ύλη, ένα προϊόν.

Το νερό αποτελεί δικαίωμα.

Το κυριαρχούμενο μοντέλο για τη διαχείριση του νερού βασίζεται στον συγκεντρωμένο έλεγχο και σε μεγαθήρια έργα των κρατών και των εθνικών και πολυεθνικών εταιρειών, αντί να βασίζεται σε ένα δημοκρατικό και αποκεντρωμένο έλεγχο εκ μέρους των τοπικών κοινοτήτων.

Η ιδιωτική διαχείριση του νερού επιτρέπει την πρόσβαση στο νερό μόνο σε αυτούς που έχουν λεφτά για να το πληρώσουν, παραβιάζοντας λοιπόν το δικαίωμα στην πρόσβαση ενός όλο και αυξανόμενου μέρους του παγκόσμιου πληθυσμού. Οι αγροτικοί πληθυσμοί στερούνται

των φυσικών πόρων τους και αναγκάζονται να υιοθετήσουν νέους τρόπους ζωής. Από την άλλη πλευρά, οι στρατηγικές μάρκετινγκ των πολυεθνικών εταιρειών προσφέρουν καταναλωτικά μοντέλα τα οποία αθούν τον κόσμο να πίνει μόνο εμφιαλωμένο νερό και αναψυκτικά.

Συνεπώς, πρόσβαση στο νερό μετατρέπεται σε αντικείμενο κοινωνικών διακρίσεων και συγκρούσεων. Τα οικονομικά συμφέροντα που σχετίζονται με τον νερό οδηγούν στην εδαφική στρατιωτικοποίηση και σε νέες αποικιακές πολιτικές.

Πιστεύουμε βαθιά ότι:

- το δικαίωμα στην πρόσβαση στο νερό ανήκει σε όλους, ανεξαιρέτως κοινωνικοοικονομικών διαφορών λόγω φύλου, θρησκείας, τάξης ή εθνικότητας.
- οι τοπικές κοινότητες έχουν δικαίωμα να συμμετάσχουν στην διαχείριση των φυσικών πόρων, όπως το νερό, τα δάση, τα ορυκτά και τη βιοποικιλότητα, και τα κράτη πρέπει να αναγνωρίσουν τον ρόλο και την κυριαρχία των κοινοτήτων σε αυτόν τον τομέα.
- προκειμένου να προωθηθούν εναλλακτικά μοντέλα ανάπτυξης, πρέπει να ενισχυθούν τα μοντέλα διαχείρισης των ιθαγενών πληθυσμών και των αγροτικών κοινοτήτων, οι οποίοι έχουν αποδειχτεί οι πραγματικοί ‘προστάτες’ αυτών των πόρων.
- η επιστήμη και η τεχνολογία πρέπει να χρησιμοποιηθούν για την δίκαιη διανομή και την αποτελεσματική βελτίωση της διαχείρισης των φυσικών πόρων.

Οπότε απαιτούμε:

- η πρόσβαση στο νερό να δοθεί, μέσω μιας διεθνούς δημόσιας επέμβασης, στους τοπικούς πληθυσμούς οι οποίοι τώρα δεν έχουν αυτήν την πρόσβαση (1,400,000,000 άνθρωποι)
- τα έργα μεγάλα μεγέθους που προωθούνται από την Παγκόσμια Τράπεζα, την Ασιατική και Αφρικανική Τράπεζα για

την Ανάπτυξη, και από τις πολυμερείς και διμερείς επενδύσεις, και τα οποία έως τώρα έχουν επιφέρει μόνο την καταστροφή, πρέπει να διακοπούν και να αναθεωρηθούν.

- η ανθρώπινη χρήση νερού πρέπει να τυγχάνει προτεραιότητας
- οι υπηρεσίες ύδρευσης πρέπει να εξαιρούνται από την ατζέντα του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, διότι το νερό δεν είναι εμπόρευμα.
- η ιδιωτικοποίηση της διαχείρισης τοπικών υπηρεσιών ύδρευσης στις πόλεις του Βορρά και του Νότου πρέπει να σταματήσει.
- ο έλεγχος των υπηρεσιών που έχουν ήδη ιδιωτικοποιηθεί πρέπει να επιστρέψει στον δημόσιο τομέα.
- η εξαγωγή των φυσικών πηγών νερού πρέπει να ρυθμιστεί προκειμένου να επιτραπεί η ανανέωση και διατήρηση των υδατικών πόρων. Η επανεξέταση αδειών για εξαγωγή και εμφιάλωση νερού πρέπει να αποτελεί αρμοδιότητα των τοπικών κοινοτήτων.
- να δημιουργηθεί μια μη κερδοσκοπική διεθνής συνεργασία για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ του δημοσίου και των πολιτών.
- να ζεκινήσει μια εκστρατεία ενημέρωσης και εναισθητοποίησης για το νερό.
- η δημόσια διαχείριση και ο τοπικός έλεγχος των δικαιωμάτων νερού πρέπει να αναφέρονται ρητώς στα εθνικά συντάγματα και στα καταστατικά διεθνών οργανισμών.

Ζητούμε από τους πολιτικούς, τις οργανώσεις και από άλλους φορείς που παίζουν ενεργό ρόλο στα θέματα αυτά να δράσουν ανάλογα.

Υπογράφοντες:

SILA

(coordinator of the 4th Panamazonic Forum)

MEDHA PATKAR

(Narmada Bachao Andolan National Alliance of People's Movements)

EMILIO MOLINARI

(vice president, Italian Committee for a Global Water Contract)

MARCO MANUNTA

(magistrate, Italian Committee for a Global Water Contract)

JOSE LUIZ DEL ROIO

(Global Forum for Alternatives)

VITTORIO AGNOLETTI

(European Parliamentarian)

INDIGENOUS MISSIONARY COUNCIL OF THE AMAZONIA

CARITAS MANAUS

CENTRAL WORKERS COUNCIL

CUT

AMAZONIA WORKERS GROUP

GTA

**BRASILIAN NGO FORUM AND SOCIAL MOVEMENTS FOR THE
ENVIRONMENT**

BOMS

FORUM ON THE DEBATE OF RONDONIA'S ENERGY

OFICINA ESCOLA DE LÜTHERIA – Amazzonia

SOCIETY OF BRAZILIAN EDUCATORS FOR PEACE